

DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 7. JULI 1971

Helmut Müllers
mod Det økonomiske og sociale Udvalg for EØF og EURATOM

Sag 79/70

Processprog: Fransk

Angående:

Navnlig annullation af

- den af udvalgets generalsekretær truffe beslutning af 20. september 1970 om afvisning af sagsøgers klage af 12. februar 1970 med henblik på at opnå godtgørelse i form af uddannelsestillæg af de udgifter, som han har afholdt ved at benytte sin egen bil til transport af sin søn til Europaskolen;
- om nødvendigt af udvalgets formand truffe beslutning nr. 1001/65 af 23. december 1965 vedrørende »almindelige gennemførelsesbestemmelser om ydelse af uddannelses-tillæg«.

Domskonklusion:

Sagen afvises.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Sagen bør afvises.

Sammendrag

1. Tjenestemænd — tvister med administrationen — administrationens beregning af løntillæg — uenighed mellem administrationen og den pågældende — akt der indeholder et klagepunkt (Tjenestemandsvedtægten, artikel 91)
2. Tjenestemænd — tvister med administrationen — den pågældendes valg mellem søgsmålet og bevarelsen af søgsmålsfristen ved indgivelse af en administrativ klage inden for denne frist (Tjenestemandsvedtægten, artikel 91)

3. *Tjenestemænd — administrativ klage — benholdende svar fra administrationen med meddelelse om en beslutning — manglende beslutning*
(Tjenestemandsvedtægten, artikel 91)
 4. *Tjenestemænd — søgsmål — frister — ufravigelighed — forlængelse udelukket*
(Tjenestemandsvedtægten, artikel 91)
 5. *Tjenestemænd — tvister med administrationen — retsakt der bekræfter en tidligere retsakt — ingen akt, der indeholder et klagepunkt — søgsmål mod en sådan foranstaltning — frist for søgsmål mod den tidligere retsakt — fortsættelse udelukket*
(Tjenestemandsvedtægten, artikel 91)
-
1. Et dokument, der er udstedt af finanskontrollen og den anvisningsberettigede ved en institution, udgør en beslutning, såfremt det klart angiver, at en bestemt tjenestemandes løntillæg skal beregnes på et andet grundlag end det, som tjenestemanden påberåber sig under henvisning til visse grunde.
 2. Over for en beslutning, der indeholder et klagepunkt, har en tjenestemand valget mellem direkte at indgive et søgsmål inden for den frist, der er fastsat i tjenestemandsvedtægten artikel 91, stk. 2, og at bevare søgsmålsadgangen ved inden for denne frist og i medfør af samme vedtægts artikel 90 at indbringe en klage for ansættelsesmyndigheden over den ham vedrørende beslutning.
 3. En skrivelse, hvorved det blot meddeles, at der senere vil blive truffet en beslutning vedrørende en af en ansat indgivet klage, udgør ikke en beslutning efter tjenestemandsvedtægten artikel 91, stk. 2, 1. afsn. En sådan skrivelse udelukker altså ikke, at der foreligger »manglende beslutning« i denne bestemmelses forstand.
 4. Fristerne i vedtægten artikel 91 er ufravigelige. Bestemmelsen om, at en klage skal anses for stiltiende afvist, såfremt myndigheden ikke har truffet beslutning inden for en frist på 2 måneder fra klagens indgivelse, gælder derfor også i det tilfælde, hvor den pågældende myndighed stadig på det tidspunkt, hvor nævnte stiltiende beslutning anses for truffet, håbede at kunne imødekomme klagen.
 5. En beslutning, der udelukkende bekræfter en tidligere beslutning, som kan være stiltiende, kan ikke indeholde et klagepunkt. En klage mod denne senere beslutning kan altså ikke på ny få den frist til at løbe, som ifølge vedtægten gælder for klagen mod den tidligere beslutning.